

[Miljøministeren]

Vi er desværre nødt til i dag at importere ca. ⅓ af vores forbrug på dette område, og det må kunne ændres.

Men når det er sagt, skal man også gøre sig helt klart, at vi heller ikke, når det gælder et så væsentligt landskabsэлемент som skoven, kan nøjes med lovgivning bare for at sikre produktionshensyn. En del af den nødvendige lovgivning til sikring af miljøhensynene kan selvfølgelig ske under naturfredningsloven – og det sker da også i stor udstrækning – men andre af reglerne herom kan ikke løsrives fra de egentlige produktionsbestemmelser. Det er min opfattelse, at det foreliggende lovforslag sikrer en god balance mellem de to former for hensyn, som jeg for øvrigt da slet ikke mener pr. definition strider mod hinanden.

En veldrevet skov tilgodeser jo både behov for råvaren træ og de forskellige miljømæssige krav bredt formuleret, som vi alle sammen stiller til denne naturtype. Den balance kommer til udtryk flere steder i lovforslaget, f.eks. i formålsbestemmelsen, i reglerne om god skovdrift, i reglerne om støtte til løvskov og mere præcist måske i de regler, der fastslår, at de fleste skove er fredskove, og dermed at de fortsat skal drives som skov.

Der har været diskuteret meget om løvskoven, og jeg ved godt, at vi herinde har forskellige mål med hensyn til at få endnu mere løvskov frem. Baggrunden for lovforslagets regler om statstilskud til fremme af løvskov er en klar konstatering af, at løvskoven har været i tilbagegang i de seneste halvhundred år, og det er en udvikling, vi ønsker at vende.

Det er regeringens opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at indføre en ordning, der vil tvinge en løvskovtilplantning ned over hovedet på skovejerne. Hvis skovejerne ikke selv ønsker det og ikke umiddelbart kan se nytten af det, kræves der et stort og meget bekosteligt kontrolapparat, og resultatet kan blive, at vi blot får en dårligere løvskov. Det er derfor regeringens opfattelse, at den samfundsmæssige investering på dette område giver de bedste resultater med tilskud og dermed tilskyndelse til skovejerne til at plante løvskov. Med de berømte ord om, at man kan bruge gulerod og kær, har vi her valgt guleroden.

Det kan selvfølgelig også diskuteres, hvordan man vil øge skovtilplantningen. Vi må jo sige, at forslaget her ikke er en tilplantningslov.

Den vil være indeholdt i den lovgivning, som regeringen netop har fremsat om naturgenopretning, om skove, tilplantning m.v. Men planlægningsbestemmelsen i det foreliggende lovforslag kan i samspil med bl.a. den lovgivning, som fremsættes i morgen, danne baggrund for en egentlig tilplantningspolitik. Jeg ser med glæde frem til en hurtig udvalgsbehandling, og vi skal gøre, hvad vi kan for at bidrage til, at de spørgsmål, der er rejst her, får en fyldig besvarelse i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Af Dorte Bennedsen (S) m.fl.
(Fremsat 29/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Vi har i Folketinget tidligere drøftet spørgsmålet om advarselsmærkning af de stoffer, der anses eller mistænkes for at være kræftfremkaldende. Jeg er fortsat enig i forslagens intentioner om at beskytte befolkningen og arbejdstagerne imod kræftfremkaldende stoffer, men jeg har dog visse bemærkninger til indholdet i forslaget, og dem vil jeg vende tilbage til senere.

Indledningsvis vil jeg nævne, at jeg synes, at regeringen er nået et godt stykke på vej med